

Studentenkerk Radboud Universiteit Nijmegen

De lastpost, een veelstemmig verhaal. Eva Huisman, 2012

Goede Vrijdag 2014

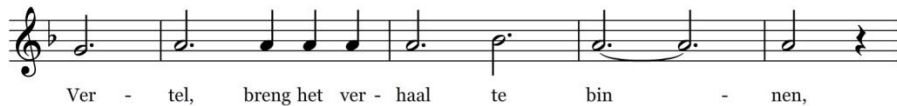
Het lijdensverhaal volgens Matteüs 26-27 (De Nieuwe Bijbelvertaling)

Studentenkoor De lastpost zingt liederen uit de nieuwe passie "De lastpost, een veelstemmig verhaal", gecomponeerd door Willibrord Huisman op teksten van Hendrik Jan Bosman en Liesbeth Jansen.

Begin

$\text{♩} = 64$

Naar je beste vermogen zingen

Balseming

Toen Jezus deze laatste rede had uitgesproken, zei hij tegen zijn leerlingen: 'Over twee dagen is het, zoals jullie weten, Pesach. Dan wordt de Mensenzoon uitgeleverd om gekruisigd te worden.'

Ondertussen kwamen de hogepriesters en de oudsten van het volk bijeen in het paleis van de hogepriester, Kajafas. Daar beraamden ze het plan om Jezus door middel van een list gevangen te nemen en hem te doden. Maar niet op het feest,' zeiden ze, 'want dan komt het volk in opstand.'

Toen Jezus in Betanië in het huis van Simon – degene die aan huidvraat had geleden – aanlag voor een maaltijd, kwam er een vrouw naar hem toe. Ze had een albasten flesje met zeer kostbare olie bij zich en goot die uit over zijn hoofd. De leerlingen ergerden zich toen ze dit zagen en zeiden: 'Wat een verspilling! Die olie had immers duur verkocht kunnen worden, dan hadden we het geld aan de armen kunnen geven.' Jezus hoorde het en zei: 'Waarom vallen jullie deze vrouw lastig? Zij heeft iets goeds voor mij gedaan. Want de armen zijn altijd bij jullie, maar ik zal niet altijd bij jullie zijn. Door die olie over mij uit te gieten, heeft ze mijn lichaam voorbereid op het graf. Ik verzeker jullie: waar ook ter wereld het goede nieuws verkondigd zal worden, zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.'

Lied: Die dag

Tekst: Hendrik Jan Bosman

Nu ik terugkijk op die dag,
nu ik zie wat ik toen niet zag,
weet ik zeker: mijn leven is
gevat in die gebeurtenis.
Wie kon me toen vertellen

hoe alles nog naar hem geurt,
kon voorspellen
dat alles wat toen is gebeurd
nog altijd mijn dagen kleurt?

Ongenodigd kwam ik aan,
ging gewoon aan zijn tafel staan,
goot mijn olie, kostbaar, gekruid,
in één keer plechtig op hem uit.
Dat was voor hem, mijn koning,
mijn leraar, messias, vriend!
Deze kroning:
ik wou hem zo graag laten zien
hoezeer hij dat had verdiend!

Al zijn vrienden riepen zuur:
'Waaizin, zondegeld, veel te duur!'
Hij zei: 'Laat haar! Die olie is
alvast voor mijn begrafenis.'
Ook zei hij: 'Waar ter wereld
mijn boodschap ook verder leeft,
blijf haar eren,
onthou dat met wat zij me geeft
ze mij al gebalsemd heeft.'

Vastgenageld stond ik daar:
wat bleef over van mijn gebaar?
Vreugdeolie die ik vergoot,
was nu een teken van zijn dood.

Wie kon me toen vertellen
waarom dat hetzelfde is,
kon voorspellen
dat hij die ik altijd nog mis
geen dag niet meer bij me is?

Wie kon me toen vertellen
dat dood zijn geen wegzijn is,
kon voorspellen
dat hij die ik altijd nog mis
nog altijd hier bij me is?

Daarop ging een van de twaalf, die met de naam Judas Iskariot, naar de hogepriesters en zei: 'Wat krijg ik van u als ik hem aan u uitlever?' Ze betaalden hem dertig zilverstukken. Vanaf dat moment zocht hij een gunstige gelegenheid om hem uit te leveren.

Lied: Wacht

Tekst: Liesbeth Jansen

Wacht, wacht even:
achter me de tijd
staat stil, voor me ligt
wat ongeschreven
in jouw handen, in jouw ogen,
waarheen je ook maar wil.

Maar wacht, wacht,
was jij niet ooit
wie ik ben, ik wie jij
te worden dacht?
Ik dacht je, droom je, wist je,
meer dan ik mezelf ken.

En nu?

O, alles stapelt zich in mij.
Trots op tranen.
Wrok op waarheid.
Passie op pijn.

Jij, jij verbreekt de wetten,
jij verdraait de zetten -
niet ik.

Zwaar is mijn hart.
Het woedt en weegt,
het wikt en wendt

en breekt.

Pesach

Op de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood
kwamen de leerlingen naar Jezus toe en vroegen: 'Waar wilt u

dat wij voorbereidingen treffen zodat u het pesachmaal kunt eten?’ Hij zei: ‘Ga naar de stad en zeg tegen de persoon die jullie bekend is: “De meester zegt: ‘Mijn tijd is nabij, bij jou wil ik met mijn leerlingen het pesachmaal gebruiken.’”’ De leerlingen deden wat Jezus hun had opgedragen en bereidden het pesachmaal.

Toen de avond was gevallen, lag hij samen met de twaalf aan voor de maaltijd. Onder het eten zei hij tegen hen: ‘Ik verzeker jullie: een van jullie zal mij uitleveren.’ Dit bedroefde hen zeer, en de een na de ander vroegen ze hem: ‘Ik toch niet, Heer?’ Hij antwoordde: ‘Hij die samen met mij zijn brood in de kom doopte, die zal mij uitleveren. De Mensenzoon zal heengaan zoals over hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.’ Toen zei Judas, die hem zou uitleveren: ‘Ik ben het toch niet, rabbi?’ Jezus antwoordde: ‘Jij zegt het.’

Toen ze verder aten nam Jezus een brood, sprak het zegenbed uit, brak het brood en gaf de leerlingen ervan met de woorden: ‘Neem, eet, dit is mijn lichaam.’ En hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: ‘Drink allen hieruit, dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden. Ik zeg jullie: vanaf vandaag zal ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat ik er met jullie opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van mijn Vader.’ Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

Onderweg zei Jezus tegen hen: 'Jullie zullen mij deze nacht allemaal afvallen, want er staat geschreven: "Ik zal de herder doden, en de schapen van zijn kudde zullen uiteengedreven worden." Maar nadat ik uit de dood ben opgewekt, zal ik jullie voorgaan naar Galilea.' Petrus zei daarop tegen hem: 'Misschien zal iedereen u afvallen, ik nooit!' Jezus antwoordde hem: 'Ik verzeker je: deze nacht zul je, nog voor de haan gekraaid heeft, mij driemaal verloochenen.' Petrus zei: 'Al zou ik met u moeten sterven, verloochenen zal ik u nooit.' Alle andere leerlingen vielen hem daarin bij.

Getsemane

Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een plek die Getsemane genoemd werd. Hij zei: 'Blijven jullie hier zitten, ik ga daar bidden.' Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee. Toen hij zich bedroefd en angstig voelde worden, zei hij tegen hen: 'Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier met mij waken.' Hij liep nog een stukje verder, knielde toen en bad diep voorovergebogen: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt.'

Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Konden jullie niet eens één uur met mij waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' Voor de tweede maal liep hij van hen weg en bad: 'Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan mij voorbijgaat zonder dat

ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals u het wilt.’ Toen hij terugkwam, zag hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor. Daarna voegde hij zich weer bij de leerlingen en zei: ‘Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? En dat terwijl het ogenblik nabij is waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars. Sta op, laten we gaan; kijk, hij die mij uitlevert, is al vlakbij.’

Nog voor hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een grote, met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters en de oudsten van het volk was gestuurd. Met hen had zijn verrader een teken afgesproken. ‘Degene die ik kus,’ had hij gezegd, ‘die is het, die moet je gevangennemen.’ Hij liep recht op Jezus af, zei: ‘Gegroet, rabbi!’ en kuste hem. Jezus zei tegen hem: ‘Vriend, ben je daarvoor gekomen?’ Daarop kwam de bende naderbij, ze grepen Jezus vast en namen hem gevangen. Nu greep een van Jezus’ metgezellen naar zijn zwaard. Hij trok het, haalde uit en sloeg de dienaar van de hogepriester een oor af. Daarop zei Jezus tegen hem: ‘Steek je zwaard terug op zijn plaats. Want wie naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen. Weet je niet dat ik mijn Vader maar te hulp hoeft te roepen en dat hij mij dan onmiddellijk meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking zou stellen? Maar hoe zouden dan de Schriften in vervulling gaan, waar staat dat het zo moet gebeuren?’ Toen zei Jezus tegen de omstanders: ‘Met zwaarden en knuppels bent u uitgetrokken om mij

te arresteren, alsof ik een misdadiger ben! Dagelijks was ik in de tempel om onderricht te geven, en toen hebt u me niet gevangengenomen. Maar dit alles gebeurt opdat de geschriften van de profeten in vervulling gaan.’ Daarop lieten alle leerlingen hem in de steek en vluchtten weg.

Orgelspel

Verraden en verloochend

Zij die Jezus gevangengenomen hadden, leidden hem voor aan Kajafas, de hogepriester bij wie de schriftgeleerden en de oudsten bijeengekomen waren. Petrus volgde hem op een afstand tot op de binnenplaats van het paleis van de hogepriester; daar ging hij tussen de knechten zitten om te zien hoe het zou aflopen. De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden een valse getuigenverklaring tegen Jezus te laten afleggen op grond waarvan ze hem ter dood zouden kunnen veroordelen, maar ze vonden er geen, hoewel zich vele valse getuigen meldden. Ten slotte meldden er zich twee die zeiden: ‘Die man heeft gezegd: “Ik kan de tempel van God afbreken en in drie dagen weer opbouwen.”’ De hogepriester stond op en vroeg hem: ‘Waarom antwoordt u niet? U hoort toch wat deze getuigen zeggen?’ Maar Jezus bleef zwijgen. De hogepriester zei: ‘Ik bezweer u bij de levende God, zeg ons of u de messias bent, de Zoon van God.’ Jezus antwoordde: ‘U zegt het. Maar ik zeg tegen u allen hier: vanaf nu zult u de

Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en hem zien komen op de wolken van de hemel.’ Hierop scheurde de hogepriester zijn kleren en hij riep uit: ‘Hij heeft God gelasterd! Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? Nu hebt u met eigen oren gehoord hoe hij God lastert. Wat denkt u?’ Ze antwoordden: ‘Hij is schuldig en verdient de doodstraf!’ Daarop spuwden ze hem in het gezicht en sloegen hem. Anderen stompten hem en zeiden: ‘Profeteer dan maar eens voor ons, messias, wie is het die je geslagen heeft?’

Petrus zat buiten, op de binnenplaats. Er kwam een dienstmeisje naar hem toe, dat zei: ‘Jij hoorde ook bij die Jezus uit Galilea!’ Maar hij ontkende dat met klem, zodat allen het konden horen: ‘Ik weet niet waar je het over hebt.’ Toen hij wilde weggaan naar het poortgebouw, zag een ander meisje hem. Ze zei tegen de omstanders: ‘Die man hoorde bij Jezus van Nazaret!’ En opnieuw ontkende hij en zwoer: ‘Echt, ik ken de man niet!’ Even later kwamen de omstanders naar Petrus toe, ze zeiden: ‘Jij bent wel degelijk een van hen, trouwens, je accent verradt je.’ Daarop begon hij te vloeken en hij bezwoer hun: ‘Ik ken die man niet!’ En meteen kraaide er een haan. Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus gezegd had: ‘Voordat er een haan gekraaid heeft, zul je mij driemaal verloochenen.’ Hij ging naar buiten en hilde bitter.

Lied: Die ken ik niet

Tekst: Hendrik Jan Bosman

Van alles wat verkeerd ging toen, trok dit het diepste spoor.
Paniek besprong me, één moment, en klinkt nog altijd door.
Al ben ik dan in leven, wat kan me dat nog geven
nu ik elke ochtend opsta met die aanklacht in mijn oor?

Ik stond klaar om hem te verdedigen,
met het zwaard stevig in de hand.
Maar toen hij niet van vechten weten wou,
stond ik klungelend aan de kant.
Ik keek toe hoe ze hem sloegen, wild, mateloos, fel,
tot een dienstmeid zei:
"Wacht 's, hoor jij ook niet bij die rebel?"

Blinde schrik: werd ik nu ook opgepakt?
In paniek riep ik zomaar: "Nee!
Ik weet niet hoe je bij die onzin komt,
met die bende doe ik niet mee."
"Mooi van wel," zei me een tweede, "Ik heb je herkend!"
Dus ik riep nog wat heftiger:
"Waar heb je het over, mens?"

"Wat een klets," zei een derde schouderduw,
"jij bent absoluut één van hen!"
"Wel verdomme," riep ik,
"ik zeg je toch, dat ik heel die figuur niet ken!"
In de stilte na die woorden kraaide een haan,

en ik wist dat ik Jezus nu al drie keer had laten staan...

Van alles wat verkeerd ging toen, trok dit het diepste spoor. Paniek duurt maar een ogenblik en schuld duurt altijd door. Zo is het ook gebleven. Wat zou ik ervoor geven als ik niet meer elke ochtend dat vervloekte kraaien hoor!

Voor Pilatus

De volgende ochtend vroeg namen alle hogepriesters met de oudsten van het volk het besluit Jezus ter dood te brengen. Nadat ze hem geboeid hadden, leidden ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus, de prefect. Toen Judas, die hem had uitgeleverd, zag dat Jezus ter dood veroordeeld was, kreeg hij berouw. Hij bracht de dertig zilverstukken naar de hogepriesters en oudsten terug en zei: 'Ik heb een zonde begaan door een onschuldige uit te leveren.' Maar zij zeiden: 'Wat gaat ons dat aan? Zie dat zelf maar op te lossen!' Toen smeed hij de zilverstukken de tempel in, vluchtte weg en verhing zich. De hogepriesters verzamelden de zilverstukken en zeiden tegen elkaar: 'We mogen ze niet bij de tempelschat voegen, aangezien het bloedgeld is.' Na ampel beraad kochten ze er de akker van de pottenbakker mee, die dan als begraafplaats voor vreemdelingen kon dienen. Daarom heet die akker tot op de dag van vandaag de Bloedakker. Zo ging in vervulling wat gezegd is door de profeet Jeremia: 'En ze verzamelden de dertig zilverstukken, het bedrag waarop hij geschat was en dat ze hadden bepaald met de zonen van Israël,

en ze betaalden er de akker van de pottenbakker mee, zoals de Heer mij had opgedragen.'

Lied: Kiezen jullie maar

Tekst: Hendrik Jan Bosman

Gaat allen staan voor de gouverneur!

Ja, dat met Jezus toen, wat een geval!
Nog voor ik gesproken had, wisten ze het al:
"Hij noemt zich een koning! Stel hem terecht!"
Ik vroeg hem: "Een koning? Ben je dat echt?"
Hij zei alleen maar: "Dat is wat u zegt."

Ik zei nog: "Hoor je wat die priesters van je zeggen?
Hij zweeg,
deed geen moeite meer om iets te gaan weerleggen.
Ik had hier geen zin in, zocht een smoes en zei:
"'k Heb nóg wel zo'n lastpost, opgepakt als hij.
Ik laat voor het Paasfeest een van beiden vrij:

Jezus Barabbas, de beruchte vrijheidsstrijder,
een diehard en extremist, een terroristenleider,
of Jezus uit Nazaret, een reizend redenaar,
bekend als messias, redder, koning, raar maar waar;
Dus wie wordt het? Welke Jezus? Kiezen jullie maar."

Hier een bericht aan Pilatus, groeten van uw vrouw.

Mijn lieve Pontius, laat hem met rust,
de man die voor je staat, laat hem met rust!
Laat hem in leven, want ik weet:
Hij is onschuldig, domweg onschuldig!
Ik kreeg een droom, Pilatus,
en daarin zag ik het: laat hem met rust,
de man die voor je staat, laat hem met rust!

Jij bent de gouverneur, jij hebt de macht.
Mijn armen zijn te kort, ik mis de kracht.
Jij mag het zeggen, maar ik weet:
Hij is onschuldig, domweg onschuldig!
Je maakt een fout, Pilatus!
En daarom zeg ik je: laat hem met rust.
Laat hem niet kruisigen, laat hem met rust!

In de minuut waarin ik zo werd onderbroken
begon heel die priesterkliek de meute op te stoken.
Dus toen ik terzake kwam en vroeg: "Wie laat ik vrij?"
Riep alles: "Barabbas! Ja, Barabbas willen wij!"
Ik schrok! Het was niet te vatten, al die razernij.

Toen ik ze vroeg wat er met Jezus moest gebeuren,
toen schreeuwden ze: "Aan het kruis!"
Ze wilden hem verscheuren.
Ik waste mijn handen en zei: "Ik hou ze schoon."
Ze brulden weer: "Hangen moet-ie! Doe dat nou gewoon!"
Ik zei maar snel:
"Goed dan. Gesel en kruisig hem. Weg met dat persoon!"

Toen Jezus voor de prefect stond, stelde deze hem de vraag: 'Bent u de koning van de Joden?' Jezus zei: 'U zegt het.' Maar op de beschuldigingen die de hogepriesters en oudsten tegen hem inbrachten, antwoordde hij niet één keer. Daarop zei Pilatus tegen hem: 'Hooft u niet wat deze getuigen allemaal tegen u inbrengen?' Hij gaf op geen enkele beschuldiging enig weerwoord, wat de prefect zeer verwonderde.

Nu had de prefect de gewoonte om op elk pesachfeest één gevangene vrij te laten, en die door het volk te laten kiezen. Er zat toen een beruchte gevangene vast, die Jezus Barabbas genoemd werd. En dus vroeg Pilatus hun, toen ze daar waren samengestroomd: 'Wie wilt u dat ik vrijlaat, Jezus Barabbas of Jezus die de messias wordt genoemd?' Hij wist namelijk dat ze hem uit afgunst hadden uitgeleverd. Terwijl hij op de rechterstoel zat, werd hem een boodschap van zijn vrouw gebracht: 'Laat je niet in met die rechtvaardige! Om hem heb ik namelijk vannacht in een droom veel moeten doorstaan.' Ondertussen haalden de hogepriesters en de oudsten het volk over: ze moesten om Barabbas vragen, en Jezus laten doden. Weer nam de prefect het woord en hij vroeg opnieuw: 'Wie van de twee wilt u dat ik vrijlaat?' 'Barabbas!' riepen ze. Pilatus vroeg hun: 'Wat moet ik dan doen met Jezus die de messias wordt genoemd?' Allen antwoordden: 'Aan het kruis met hem!' Hij vroeg: 'Wat heeft hij dan misdoodaan?' Maar ze schreeuwden alleen maar harder: 'Aan het kruis met hem!' Toen Pilatus inzag dat zijn tussenkomst nergens toe leidde, dat het er integendeel naar uit zag dat men

in opstand zou komen, liet hij water brengen, waste ten overstaan van de menigte zijn handen en zei: 'Ik ben onschuldig aan de dood van deze man. Zie het zelf maar op te lossen.' En heel het volk antwoordde: 'Laat zijn bloed óns dan maar worden aangerekend, en onze kinderen!' Daarop liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij hem eerst nog had laten geselen.

Kruisiging

De soldaten van de prefect namen Jezus mee naar het pretorium en verzamelden de hele cohort om hem heen. Ze kleedden hem uit en deden hem een scharlakenrode mantel om, ze vlochten een kroon van doorntakken en zetten die op zijn hoofd. Ze gaven hem een rietstok in zijn rechterhand en vielen voor hem op de knieën. Spottend zeiden ze: 'Gegroet, koning van de Joden,' en ze spuwden op hem, pakten hem de rietstok weer af en sloegen hem tegen het hoofd. Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem de mantel uit, deden hem zijn kleren weer aan en leidden hem weg om hem te kruisigen.

Bij het verlaten van het pretorium troffen ze een man uit Cyrene die Simon heette, en hem dwongen ze het kruis te dragen.

Lied: Ik lijk wel gek

Tekst: Hendrik Jan Bosman

Stap voor stapje.
Voet voor voetje.
Langs de lange weg.

Hoe komt het dat ik sjouw
met dat kruishout op mijn nek?
Net liep hij hier, bont en blauw
en nu ik, ik lijk wel gek.

Weer viel hij neer van pijn
op de lange lijdensweg.
Daarom zei me zo'n Romein:
"Jij daar, help hem. Jij hebt pech."

Nu draag ik dan zijn kruis.
Ach, ik heb een brede rug.
Straks ben ik weer veilig thuis
maar krijgt hij dat kruis weer terug.

Zo kwamen ze bij de plek die Golgota genoemd werd, wat 'schedelplaats' betekent. Ze gaven Jezus met gal vermengde wijn, maar toen hij die geproefd had, weigerde hij ervan te drinken. Nadat ze hem gekruisigd hadden, verdeelden ze zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen, en ze bleven daar zitten om hem te bewaken. Boven zijn hoofd bevestig-

den ze de aanklacht, die luidde: 'Dit is Jezus, de koning van de Joden'. Daarna werden er naast hem twee misdadigers gekruisigd, de een rechts van hem, de ander links. De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met hem: 'Jij was toch de man die de tempel kon afbreken en in drie dagen weer opbouwen? Als je de Zoon van God bent, red jezelf dan maar en kom van dat kruis af!' Ook de hogepriesters, de schriftgeleerden en de oudsten maakten zulke spottende opmerkingen: 'Anderen heeft hij gered, maar zichzelf redden kan hij niet. Hij is toch koning van Israël, laat hij dan nu van het kruis afkomen, dan zullen we in hem geloven. Hij heeft zijn vertrouwen in God gesteld, laat die hem nu dan redden, als hij hem tenminste goedgezend is. Hij heeft immers gezegd: "Ik ben de Zoon van God."' Precies zo beschimpten hem de misdadigers die samen met hem gekruisigd waren.

Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, gaf Jezus een schreeuw en riep luid: 'Eli, Eli, lema sabachtani?' Dat wil zeggen: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?' Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hij roept om Elia!' Meteen kwam er uit hun midden iemand toegesneld die een spons pakte en in zure wijn doopte. Hij stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken. De anderen zeiden: 'Niet doen, laten we eens kijken of Elia hem komt redden.' Nog eens schreeuwde Jezus het uit, toen gaf hij de geest. Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten.

De graven werden geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen werden tot leven gewekt; na Jezus' opstanding kwamen ze uit de graven, gingen de heilige stad binnen en maakten zich bekend aan een groot aantal mensen. Toen de centurio en degenen die met hem Jezus bewaakten de aardbeving voelden en merkten wat er gebeurde, werden ze door een hevige angst overvallen en zeiden: 'Hij was werkelijk Gods Zoon.'

Vele vrouwen, die Jezus vanuit Galilea gevolgd waren om voor hem te zorgen, stonden van een afstand toe te kijken. Onder hen bevonden zich Maria uit Magdala, Maria de moeder van Jakobus en Josef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.

Gebed en lichtjes

Na het gebed krijgt u de gelegenheid om een lichtje aan te steken

Het graf

Toen de avond gevallen was, arriveerde er een rijke man die uit Arimatea afkomstig was. Hij heette Josef en was ook een leerling van Jezus geworden. Hij meldde zich bij Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Hierop gaf Pilatus bevel het aan hem af te staan. Josef nam het lichaam mee, wikkelde het in zuiver linnen en legde het in het nieuwe rotsgraf dat hij voor zichzelf had laten uithouwen. Toen rolde hij een

grote steen voor de ingang van het graf en vertrok. Maria uit Magdala en de andere Maria bleven achter, ze waren tegenover het graf gaan zitten.

De volgende dag, dus na de voorbereidingsdag, gingen de hogepriesters en de farizeeën samen naar Pilatus. Ze zeiden tegen hem: 'Heer, het schoot ons te binnen dat die bedrieger, toen hij nog leefde, gezegd heeft: "Na drie dagen zal ik uit de dood opstaan." Geeft u alstublieft bevel om het graf tot de derde dag te bewaken, anders komen zijn leerlingen hem heimelijk weghalen en zullen ze tegen het volk zeggen: "Hij is opgestaan uit de dood," en die laatste leugen zal nog erger zijn dan de eerste.' Pilatus antwoordde: 'U kunt bewaking krijgen. Ga nu en regel het zo goed als u kunt.' Ze gingen erheen en beveiligden het graf door het te verzegelen en er bewakers voor te zetten.

We zingen gezamenlijk "Adieu" en verlaten in stilte de kerk – als u wilt kunt u ook nog even nablijven

Adieu

Koor:

De nacht is dichterbij gesloten,
Het licht heimelijk weggekropen
Een graf ligt in de schemer open
Rust zacht, vrede met jou, adieu
Dag Jezus, adieu
Adieu, adieu

$\text{♩} = 64$ *Zacht en zorgzaam zingen*

The musical score is written in G major (one flat) and 4/4 time. It consists of six staves of music with Dutch lyrics underneath. The lyrics are: 'Allen Een steen gaat nu het gat blok - ke - ren. Het eind. Is het dan af - ge - lo - pen? Een wacht zal er - bij pa - trouill - e - ren. Naar huis, stil - le - tjes af - ge - dro - pen? Geen mens kan hier nog iets pro - be - ren. Zeg zelf: is er nog iets te ho - pen? Rust zacht, vre - de met jou, a - dieu. Sta op, vre - de met jou, a - dieu. Dag Je - zus, a - dieu. Dag men - sen, a - dieu. A - dieu, a - dieu. A - dieu, a - dieu.' The score includes a repeat sign at the beginning and a double bar line with repeat dots at the end.

Allen Een steen gaat nu het gat blok - ke - ren.
Het eind. Is het dan af - ge - lo - pen?

Een wacht zal er - bij pa - trouill - e - ren.
Naar huis, stil - le - tjes af - ge - dro - pen?

Geen mens kan hier nog iets pro - be - ren.
Zeg zelf: is er nog iets te ho - pen?

Rust zacht, vre - de met jou, a - dieu.
Sta op, vre - de met jou, a - dieu.

Dag Je - zus, a - dieu.
Dag men - sen, a - dieu.

A - dieu, a - dieu.
A - dieu, a - dieu.